

Список використаних джерел:

1. Великий тлумачний словник української мови. – К.; Ірпінь; ВТФ «Перун», 2005. – 977 с.
2. Етимологічний словник української мови Інституту мовознавства ім. О.О. Потебні НАН України: - Режим доступу: <https://goroh.pp.ua/Етимологія/плагіат>.
3. Східноукраїнський фонд соціальних досліджень: Режим доступу: - <http://fond.sociology.kharkov.ua/index.php/ru/news-ru/162-round>

ДИРЕКТИВА ПРО АВТОРСЬКЕ ПРАВО В ІНТЕРНЕТІ

*Сухоруков А. А.,
студент 1 курсу, будівельний факультет
ДВНЗ «Придніпровська державна академія будівництва і
архітектури»
м Дніпро, Україна*

*Волкова С. П.,
ст. викладач кафедри УДД
ДВНЗ «Придніпровська державна академія будівництва і
архітектури»
м Дніпро, Україна*

У нинішній час багато людей відмовляються від різних джерел інформації на користь інтернету, відчуваючи себе вільніше в місці, де вони мають можливість користуватися різнобічним контентом і висловлювати власні думки про хвилюючі їх теми. Але у зв'язку з прийняттям пакета поправок Copyright Directive 26 березня 2019 року Європарламентом про охорону інтелектуальної власності, якими затверджено нові правила авторського права в мережі Інтернет, то людина може втратити це відчуття свободи.

Згідно зі статтею 13 великі технологічні компанії, такі як Facebook і Google, будуть нести відповідальність за порушення авторських прав на їх платформах. Ця подія викликала неоднозначну реакцію і масові протестні

демонстрації по всій Європі. Головне гасло протестувальників – «Врятуйте інтернет».

Дана Директива посилює контроль над усіма публікаціями, які містять чужі матеріали. Вона захищає права журналістів й авторів, яким компанії не виплачують належні винагороди за роботу. Пошукові сервіси, на зразок Google, зобов'язуються надавати грошові відрахування ЗМІ за те, щоб просто відобразити їх, навіть за невелику цитату. У статті 11 йдеться про те, що агрегатори і пошукові системи повинні платити за використання посилань з новинних сайтів.

Особливо бурхливу реакцію і суперечки викликала стаття 13 цієї Директиви. Вона вимагає від інтернет-сервісів власноруч стежити за розміщеним контентом, що в принципі складно реалізувати. Щоб досягти цього, необхідно ставити спеціальні фільтри контенту, а це відверта цензура. Наслідком невиконання правил будуть великі штрафи. Отже, вижити в таких умовах зможуть лише великі компанії. У цій ситуації видання будуть втрачати прибуток, оскільки, наприклад Google може просто взяти і не розмістити у себе їх матеріали. Це може призвести до того, що дрібні сайти, які не претендують на прибуток, будуть безкоштовно публікувати матеріали, що становить загрозу поширенню фейкових новин. Програють тут усі.

Згідно зі статтею 13 великі технологічні компанії, такі як Facebook і Google, будуть нести відповідальність за таке порушення авторських прав на їх платформах.

Проти законопроекту виступили Google, Youtube, Reddit та ін. «Вільний і безкоштовний інтернет передається в руки корпорацій за рахунок звичайних людей. Цей законопроект не допоможе авторам, а лише посилить монопольні практики», – написав засновник Вікіпедії в своєму твіттері.

Особливе обурення викликало розслідування однієї німецької газети, в якому Німеччина, яка була проти таких жорстких обмежень, здала свої позиції, в обмін на те, що Франція нейтрально буде ставитися до будівництва газопроводу «Північний потік – 2». Громадськість обурило, що їх права і

свободи прирівнюються до економічних інтересів. У самій Німеччині протестувало близько 100 тис. чоловік, а німецька Вікіпедія день не працювала, висловлюючи таким чином протест.

Країни-члени Європейського Союзу повинні схвалити рішення Європарламенту щодо Директиви й матимуть два роки для її реалізації, якщо підтримають цей документ.

Нові правила на українських користувачів не поширюватимуться, адже Україна поки не є повноцінним членом ЄС. Але ситуація з авторським правом в Україні досить плачевна – держава є однією з найбільш «піратських». Деякі закони в цій сфері створюються і реалізуються, але в цілому налагодженого механізму щодо захисту прав немає. Поступово Україні необхідно буде додавати положення Директиви ЄС у власне законодавство. В будь-якому випадку, навіть без цих змін, законопроект, прийнятий Європарламентом вплине на українських користувачів інтернету. По-перше, значно зменшиться контент з Європи. По-друге, великі компанії можуть просто перенести правила й на інші сегменти інтернету.

Список використаних джерел:

1. Европарламент поддержал директиву об авторском праве. Германию (возможно) убедили согласиться с ней в обмен на «Северный поток-2» – <https://meduza.io/feature/2019/03/26/evroparlament-podderzhal-direktivnu-ob-avtorskom-prave-germaniyu-vozmozhno-ubedili-soglasitsya-s-ney-v-obmen-na-severnuyu-potok-2>
2. «Пользователи проиграли битву»: ЕС защитил авторов в интернете – https://www.gazeta.ru/tech/2019/03/27/12268112/article_13.shtml
3. Свобода интернета в обмен на русский газ? Что сулит новая директива ЕС – <https://www.svoboda.org/a/29843364.html>
4. Штрафы за мемы: какие изменения в авторском праве грозят Украине –

<https://www.segodnya.ua/ukraine/shtrafy-za-memy-kakie-izmeneniya-v-avtorskom-prave-grozyat-ukraine-1173043.html>

5. European Parliament approves new copyright rules for the internet – <https://www.europarl.europa.eu/news/en/press-room/20190321IPR32110/european-parliament-approves-new-copyright-rules-for-the-internet>

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНА ВЛАСНІСТЬ У ЦАРИНІ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ

*Ткач О. В.,
старший викладач кафедри українознавства,
документознавства та інформаційної діяльності
Придніпровської державної академії будівництва та архітектури,
м. Дніпро, Україна*

Процес переходу від постіндустріального до інформаційного суспільства, що нині охоплює всі сфери життя, обумовлює докорінну трансформацію освітнього процесу. Зокрема, необхідність безперервного навчання й постійного підвищення кваліфікації в ХХІ сторіччі є однією з базових характеристик успішної професійної діяльності фахівця будь-якої спеціальності, тому в сучасних умовах усе більш актуальним стає використання технологій дистанційного навчання.

Передвісником дистанційної освіти можна вважати заочне навчання, проте їх ототожнення було б помилкою. Ці форми здобуття знань значно відрізняються. Сучасні дослідники освітнього процесу виділяють такі відмінності:

- заочне навчання характеризується наявністю фіксованих обов'язкових для всіх студентів певного курсу та спеціальності навчальних планів, тоді як дистанційний підхід дає можливість їх вільного варіювання;

- дистанційне одержання знань не передбачає колективних аудиторних занять традиційних форм;